

SPORT MOTOCYKLOWY

Nikt chyba nie przypuszczał, że motocykliści przyjęci do grona klubowego w 1933 roku przyniosą Automobilklubowi Polski tyle zaszczytu. Najwyższe tytuły mistrzów i wicemistrzów świata świadczą o tym najdobitniej.

POCZĄTKI

Początki

W Polsce początki sportu motocyklowego sięgają 1903 roku, kiedy to skupieni w Warszawskim Towarzystwie Cyklistów pierwsi posiadacze motocykli, a było ich ok. 30, zorganizowali pierwszy wyścig torowy na warszawskich Dynasach przy ul. Oboźnej.

Sport motocyklowy tamtych czasów szybko został wzbogacony o zawody szosowe, a już w 1905 roku odbył się pierwszy wyścig o mistrzostwo Królestwa Polskiego. Inicjatorem imprezy był działacz Warszawskiego Towarzystwa Cyklistów – **Wacław Orłowski**.

W okresie międzywojennym motocykliści zrzeszyli się we własnej organizacji. Powstał Polski Klub Motocyklowy (1923 rok), blisko współpracujący z Automobilklubem Polski, który na początku 1926 roku, wspólnie z Warszawskim Towarzystwem Cyklistów, powołał Polski Związek Motocyklowy. Równolegle w Poznaniu powstał drugi Polski Związek Motocyklowy, utworzony przez kluby motocyklowe Wielkopolski. W dość krótkim czasie przedstawiciele obu tych organizacji porozumieli się i utworzyli jeden, wspólny Polski Związek Motocyklowy, który 11 kwietnia 1927 roku na kongresie w Mediolanie został przyjęty do FICM (Federation Internationale des Clubs Motocyclistes) przekształconej później w FIM (Federation Internationale Motocycling).

W okresie swej 13-letniej działalności w dwudziestoleciu międzywojennym Polski Związek Motocyklowy rozwijał się

dynamicznie. Ilość zrzeszonych w nim klubów rosła nieustannie, osiągając w 1939 roku liczbę 65; należało do nich ponad 3 tys. członków.

Niezwykłą popularnością cieszyły się w tamtych czasach wyścigi na torach kolarskich ziemnych, a w późniejszych latach – betonowych, odbywających się głównie na warszawskich Dynasach. Duże zainteresowanie wzbudzała też rywalizacja na żużlu. Rozgrywano wyścigi klasyczne na szosie – Grand Prix Polski gromadziło dziesiątki tysięcy widzów. Były także wyścigi terenowe, które dały początek motocrossom.

Największym jednak dziełem przedwojennych działaczy motocyklowych, mającym olbrzymi wpływ na rozwój sportu motocyklowego w Polsce i na jego międzynarodowe osiągnięcia (także w latach powojennych), były Rajdy Tatrzańskie organizowane od 1937 roku z bazą w Zakopanem. Prawie we wszystkich tych konkurencjach sportu motocyklowego uczestniczyli zawodnicy z Automobilklubu Polski.

W okresie 20. lecia międzywojennego polscy zawodnicy motocyklowi byli także widocznymi na arenie międzynarodowej, na przykład w 1935 roku na trasie Sześciodniówki w Oberstdorfie pojawił się **Józef Docha** zdobywając jako pierwszy polski moto-

Przedwojenny znak
Polskiego Związku
Motocyklowego.

Artur Wajda – inicjator
sportu motocyklowego
w Automobilklubie Polski.

Działalność

cyklista brązowy medal. Wspominając tą znaczącą w sporcie motocyklowym imprezę jaką jest Sześciodniówka (rozgrywana od 1913 roku), pamiętać należy, że w okresie powojennym do zdobywania laurów przez polską ekip przyczyniał się zawodnik Automobillklubu Polski **Jerzy Jankowski**.

Odbudowa

LATA ODBUDOWY

po II wojnie światowej dzięki zapałowi i doświadczeniu tych przedwojennych działaczy okazała się możliwa odbudowa Polskiego Związku Motocyklowego. W 1946 roku związek został restytuowany, a jego pierwszym powojennym prezesem został **Józef Docha**, jednocześnie członek zarządu odrodzonego Automobillklubu Polski. Zlokalizowane w Warszawie kluby motocyklowe rozpoczęły ożywioną działalność (po wojnie łatwiej było o motocykle niż o samochody), organizując zawody na żużlu, rajdy i wyścigi drogowe.

Polski Związek Motocyklowy mający w odróżnieniu od Automobillklubu Polski, według opinii ówczesnych władz, „bardziej prawidłowy skład socjalny”, posiadał głównie członków pochodzących z warstwy średniej. Nie obronił się on jednak w 1950 roku przed „dobrowolnym wcieleniem” do nowo powołanego Polskiego Związku Motorowego.

W podległych związkowi sekcjach i klubach oraz innych zrzeszeniach pionów sportowych, sport motocyklowy – wbrew wszystkim przeszkodom – dzięki zaangażowaniu grona prawdziwych entuzjastów oraz zawodników rozwijał się stale. I to jeszcze prężniej niż sport samochodowy.

W Automobillklubie Polski motocykliści pojawili się dosyć późno, bo dopiero w 1993 roku.

Zaczął się od **Artura Wajdy**, który niemal przebojem wprowadził swoją „jednoosobową sekcję motocyklową” do klubu. **Wajda** (rocznik 1968), który sport motocyklowy uprawiał od 9. roku życia, był na owe czasy jednym z najlepszych zawodników wyścigowych o znaczących osiągnięciach.

Rozkwit działalności motocyklowej w AP związany był jednak głównie z „przeprowadzką” do niego młodych adeptów z „przedszkola” motocyklowego w Pałacu Młodzieży (PM). Stało się to za sprawą pracującego tam wówczas **Romana Umiastowskiego**. Po rezygnacji Dyrekcji PM z prowadzenia sekcji sportowej, zaproponował on władzom klubu rozwiązanie, przyjęte z zainteresowaniem przez zarząd, aby do Automobillklubu z Pałacu przeszli zawodnicy licencjonowani, natomiast w pałacowej sekcji pozostała nadal grupa młodzieży, która będzie się zajmować bezpieczeństwem ruchu drogowego i nauką jazdy.

Ten system funkcjonował przez kilka lat. Pałac przeprowadzał rekrutację nowych, młodych motocyklistów, potencjalnych zawodników. Do AP mieli prawo przejść tylko ci z nich, którzy zdobyli licencję i posiadali własne motocykle. Dla podtrzymania dobrych stosunków wzajemnych, prezes **Józef Modecki** ufundował moped jako nagrodę dla pałacowej sekcji.

Początkowo motocykliści wzbudzali sporo kontrowersji („Bo to przecież klub samochodowy...” – twierdzili ich przeciwnicy), jednak dzięki zdecydowanej postawie ówczesnego prezesa **Józefa Modeckiego**, zaakceptowano motocyklową brać. Był

to okres początków nowej, opartej o wzory zagraniczne, ery sportów motocyklowych, które z czasem stały się ważną konkurencją motorową w Polsce.

Z myślą o zawodnikach i młodzieży, zarząd Automobillklubu Polski podjął 17 lutego 1994 roku decyzję o powołaniu Komisji Motocyklowej. Powstanie w klubie takiej komisji stworzyło jednocześnie okazję do rozwijania zainteresowania dzieci i młodzieży szeroko rozumianą motoryzacją.

Pierwszy skład komisji, który przetrwał niezmienny do końca kadencji, tj. do roku 1996, był następujący: **Roman Umiastowski** (przewodniczący), **Andrzej Jaworowicz** (wiceprzewodniczący), **Jacek Oblucki**, **Piotr Wyrzykowski**, **Artur Wajda**, **Jacek Czachor**.

Wokół komisji skupionych było 38 członków klubu. Tematami, którymi zajmowała się komisja, były sprawy związane z przygotowaniem do sezonu sportowego, organizowaniem udziału w zawodach, szkoleniem zawodników, opracowywaniem regulaminów imprez oraz zasad premiowania zawodników, opracowywaniem preliminarzy wydatków.

Zawodnicy klubowi rozpoczęli starty w trzech dyscyplinach sportów motocyklowych: wyścigach, w motocrossie (trakowanym raczej jako dyscyplina uzupełniająca) oraz w rajdach enduro. Pierwsze tytuły mistrzów Polski w motocrossie zdobyli bracia **Marek** i **Paweł Świderscy**.

Spotkanie prezesa AP – **Józefa Modeckiego** z młodymi motocyklistami (drugi na prawo od prezesa **Roman Umiastowski**, po lewej **Bogdan Kuczyk**).

Sukcesy PASMO SUKCESÓW (2000–2008)

W mistrzostwach Polski enduro w klasyfikacji drużynowej – tak w 2000, jak i w 2001 roku – reprezentanci AP okazali się niepokonani, w kolejnych dwóch latach zajmowali 2. miejsce, a w 2004 roku znowu zwyciężyli.

Podczas kończących sezon 2000 zawodów zespołu Automobilklubu w składzie: **Łukasz Kędzierski** (senior 4T/czterosuw), **Albert Pelucha** (senior 4T), **Robert Maliszewski** (weteran), **Leszek Gontarczyk** (weteran), **Paweł Świdorski** (młodziak), **Karol Bakun** (młodziak), **Marek Świdorski** (młodziak), **Paweł Pietrzak** (senior 4T), **Sławomir Świdorski** (senior 2T/dwusuw), **Zbigniew Radzikowski** (senior 2T), **Grzegorz Dąbrowski** (junior), **Robert Larski** (weteran), **Jakub Skomorucha** (młodziak), **Grzegorz Stolarek** (senior 2T), **Jarosław Rejzmund** (senior 2T) zdeklasował pozostałe drużyny klubowe. Także w klasyfikacji indywidualnej zawodnicy AP osiągnęli bardzo dobre rezultaty.

W motocrossie najważniejszym od lat osiągnięciem było zdobycie w 2000 roku tytułu II wicemistrza Polski w klasie 80 przez **Marka Świdorskiego** startującego na seryjnym motocyklu. Aby podnieść swoje umiejętności jeździeckie, **Łukasz** i **Kamil Kędzierscy** oraz bracia **Świdorscy** i **Jakub Przygoński** szkolili się w Hiszpanii.

Jak wcześniej, w 2000 roku w klasie open na pierwszym miejscu uplasował się **Łukasz Kędzierski**, a w pierwszej

dziesiątce znaleźli się jeszcze: **Robert Maliszewski**, **Zbigniew Radzikowski**, **Marek Dąbrowski**. W klasie 85 pierwszy był **Marek Świdorski**, a w klasie 125 miejsce 2. zajął **Łukasz Kędzierski**.

W drużynowych mistrzostwach świata (Sześciodniówce) powołani do zespołu zawodnicy AP zajmowali medalowe miejsca. Byli nimi: w 2001 roku **Łukasz Kędzierski**, w 2002 roku **Łukasz Kędzierski**, **Marek Świdorski** i **Jakub Przygoński**, a w 2003 roku **Łukasz Kędzierski**, **Marek Świdorski** oraz **Paweł Świdorski**.

W Sześciodniówce w 2004 roku wśród 10 reprezentantów Polski znalazło się aż pięciu członków AP (**Łukasz** i **Karol Kędzierscy**, **Marek** i **Paweł Świdorscy** oraz **Jakub Przygoński**).

Marek Dąbrowski i **Jacek Czachor** rozpoczęli starty w prestiżowych rajdach pustynnych, osiągając dobre wyniki: w roku 2002 i 2003 **Marek Dąbrowski** zdobył tytuł wicemistrza świata. Był to pierwszy w historii klubu tak zaszczytny tytuł sportowy.

W 2001 roku ci dwaj zawodnicy z AP wystartowali w 23. edycji Rajdu Paryż – Dakar. Był to ich drugi udział w rajdzie. Na trasę liczącą ok. 10 000 km wyruszyli na motocyklach Honda XR 650 (o pojemności 650 cm³), wyposażonych w nowoczesny system nawigacyjny GPS oraz boję lokacyjną – urządzenie pokazujące, w razie awarii, pozycję zawodnika.

Motocykle miały powiększone zbiorniki paliwa oraz były wyposażone w 5-litrowe zbiorniki wody pitnej. Na mecie jako jedyny z dwójki zawodników AP zameldował się **Jacek Czachor** (**Marek Dąbrowski** miał wypadek, który zajął w klasyfikacji generalnej 24. miejsce).

Startując na motocyklach KTM 660 w kolejnych edycjach rajdu, poprawiali swoje lokaty: w 2002 roku **Jacek Czachor** był dwudziesty, **Marek Dąbrowski** – dwudziesty pierwszy, w 2003 roku **Marek Dąbrowski** zajął 9. miejsce, a w rok później **Jacek Czachor** był dziesiąty.

Marek i Paweł Świdorscy podczas Sześciodniówki motocyklowej w Brazylii w 2003 r.

Działalność

Marek Dąbrowski wyspecjalizował się w jazdach pustynnych.

Jacek Czachor i **Marek Dąbrowski** w tym Rajdzie Paryż – Dakar (i kolejnych – do dziś) reprezentowali obok AP barwy zamożnego sponsora – Polski Koncern Naftowy (później PKN Orlen).

Dwaj „eksportowi” motocykliści klubu dzięki wynikom, ale także telewizji, stopniowo zyskiwali coraz większą popularność w kraju i za granicą (już wcześniej, w plebiscycie na sportowca 1993 roku **Marek Dąbrowski** zajął 3. miejsce. **Jacek Czachor** był trzeci, ale w kategorii trenerów). W międzyczasie **Dąbrowski**

Jacek Czachor to także zawodnik „pustynny”.

Działalność

ukończył studia wyższe, a **Czachor** – kursy instruktora sportu motocyklowego.

W Rajdzie Dakar w 2004 roku zadebiutował **Łukasz Kędzierzki** (pojechał w miejsce **Marka Dąbrowskiego**, który leczył kontuzję nabytą podczas poprzednich zawodów) i będąc najmłodszym uczestnikiem w rywalizacji, zdobył nagrodę fair play za odstąpienie na pustyni paliwa konkurencyjnemu zawodnikowi, co umożliwiło rywalowi dotarcie do mety.

W wyścigach motocyklowych zawodnicy AP należeli do najlepszych w kraju. **Adam Badziak**, **Piotr Dobrowolski**, **Konrad Dubelski**, **Aleksy Dubelski**, **Tomasz Kędzior**, **Janusz Oskaldowicz** i **Artur Wajda** zdobyli w latach 2000–2003 łącznie 14 tytułów mistrzów i wicemistrzów Polski. Startując w mistrzostwach Europy, konkurowali z powodzeniem z kierowcami zespołów fabrycznych, zajmując punktowane miejsca. W 2001 roku **Adam Badziak** został II wicemistrzem Niemiec.

Tomasz Kędzior rozpoczął historię polskich startów w wyścigach długodystansowych (Endurance), gdy w 2001 roku do udziału w 24-godzinnych zawodach w niemieckim Oschersleben zaprosił go brytyjski team Bikeshire Racing. Gdy z jazdy, po awarii skrzyni biegów, wycofało się dwóch angielskich zawodników, **Tomasz Kędzior** sam kontynuował walkę i wyścig ukończył (choć nie został sklasyfikowany z powodu przekroczenia limitu czasu). Brytyjskiemu szefowi teamu tak spodobał się upór Polaka, że pod koniec sezonu do udziału w zawodach 24-godzinnych Bol d'Or (Złota Czasza) we Francji zaprosił już trzech zawodników z Automobilklubu Polski: **Tomasza Kędziora**, **Adama Badziaka** i **Aleksego Dubelskiego**. Wśród 63 startujących zespołów zajęli oni 30. miejsce (jeździli wtedy w klasie super-production).

W następnym sezonie w barwach Bikeshire Racing wzięli udział w Mistrzostwach Świata Endurance – 6-godzinnym wyścigu w czeskim Brnie, zajmując 16. miejsce oraz w belgijskim Spa, gdzie mimo wywrotki i konieczności naprawy motocykla uplasowali się na 22. pozycji.

Paweł Szkopek na MŚ w Anglii.

W Bol d'Or we Francji, mimo kłopotów z hamulcami, zespół zajął znakomite 19. miejsce w klasyfikacji generalnej i 7. w klasie.

Z czasem miejsce **Aleksego Dubelskiego** zajął mistrz Polski z 2002 roku w klasie stocksport – **Paweł Szkopek**.

Zdobyte w startach zagranicznych doświadczenie umożliwiło tym zawodnikom klubu utworzenie własnego teamu pod nazwą Suzuki Poland POSITION. Startując w 2003 roku w słynnym 24-godzinnych wyścigu na torze Le Mans, zajęli 2. miejsce.

W latach 2000–2004 sportem motocyklowym w klubie zarządzała Komisja Sportu Motocyklowego w składzie: **Roman Umiastowski** (przewodniczący do grudnia 2003 roku), **Sławomir Świdorski** (przewodniczący od grudnia 2003 roku),

Bogdan Kuczyk (wiceprzewodniczący), **Jacek Czachor** (szef motocrossu), **Leszek Gontarczyk** (szef enduro), **Włodzimierz Kwas** (szef wyścigów), **Agnieszka Kostyra** (sekretarz), **Marek Kopczyński**, **Marek Dąbrowski**, **Tomasz Kędzior**.

Sukcesy zawodników klubowych nie ograniczały się tylko do „wyścigowców”, bo przecież w rajdach enduro w mistrzostwach Europy i świata startowali również bracia **Marek i Paweł Świdorscy**, bracia **Łukasz i Karol Kędzierscy**, **Kuba Przygoński**. Wszyscy oni brali też udział w kolejnych Sześciodniówkach – drużynowych mistrzostwach świata. W ostatniej Sześciodniówce, w Nowej Zelandii, w 2006 roku uczestniczył **Łukasz Kędzierski**.

Marek Świdorski (obok przewodniczący GKSM PZM Marek Sikora) podczas Sześciodniówki w Brazylii w 2003 r.

Działalność

Podczas Podsumowania Okręgowego Sezonu Motorowego'2004. Paweł Świderski otrzymuje z rąk prezesa Romualda Chałasa puchar – Nagroda Fair Play (z mikrofonem Bogdan Kuczyk, w głębi prezesi: Stanisław Reterski i Andrzej Witkowski).

Fakt, że w 10-osobowej drużynie Polaków, tzn. na sześciu seniorów i czterech juniorów, pięciu zawodników (szóstym był **Bartosz Obłucki** wywodzący się z AP) reprezentowało barwy Automobilkлубu Polski, najlepiej świadczy o potęgze klubu w tej dyscyplinie! To jest olbrzymia satysfakcja, że motocyklowi reprezentanci Automobilkлубu Polski są czołówką krajową zdolną do walki również na imprezach światowych.

Juniorzy w Sześciodniówce rozegranej w Polsce w 2004 roku zostali wicemistrzami świata. Podczas tej samej Sześciodniówki **Paweł Świderski** otrzymał nagrodę fair play za ratowanie życia zawodnikowi niemieckiemu, który miał wypadek.

W sezonie 2004 zawodnicy AP zdobyli następujące tytuły: **Jakub Przygoński** – mistrza Polski enduro, **Jacek Czachor** – I wicemistrza świata country cross, **Łukasz Kędzierski** – II wicemistrza Polski enduro, **Paweł Świderski** – II wicemistrza świata enduro (oraz nagrodę fair play), **Karol Kędzierski** – III wicemistrza Polski enduro, **Paweł Szkopek** – I wicemistrza Polski

stocksport, **Adam Badziak** – II wicemistrza Polski stocksport. **Paweł Świderski, Marek Świderski, Jakub Przygoński, Łukasz Kędzierski, Karol Kędzierski** wywalczyli złoty medal na Sześciodniówce i mistrzostwo Polski enduro w klasyfikacji klubowej.

Klubowe życie tych zawodników, z uwagi na brak odpowiedniego dla nich miejsca w siedzibie na Pańskiej, koncentrowało się zazwyczaj przy warsztatach – zarówno u **Leszka Gontarczyka**, któremu zawsze towarzyszyło wielu młodych ludzi, jak i w warsztacie u **Kędzierskich**, gdzie istniała kolejna grupa zawodników. Poza problemem związanym z brakiem odpowiedniego dla klubowych motocyklistów lokalu, pojawił się także problem braku dopływu nowych kadr, zawodników startujących w niskich klasach.

Po dobrych wynikach osiągniętych w 2005 roku (**Jacek Czachor** – II wicemistrz świata country cross, **Łukasz Kędzierski** – I wicemistrz Polski enduro, **Paweł Świderski** – I wicemistrz Polski enduro, **Marek Świderski** – II wicemistrz Polski enduro,

Paweł Świderski na próbie Enduro Extrim Test podczas mistrzostw Europy we Francji w 2006 r.

Działalność

Jakub Przygoński – III wicemistrz Polski enduro, **Łukasz Kędziński** – srebrny medal na Sześciodniówce, **Adam Badziak** – I wicemistrz Polski superstock, AP – II wicemistrz Polski enduro w klasyfikacji klubowej), następny sezon był równie udany. W wyścigach tytuł mistrza Polski zdobył **Paweł Szkopek** (superstock 1000), w motocrossie **Karol Kędziński** został II wicemistrzem Polski, a zespół w składzie: **Karol Kędziński, Łukasz Kędziński, Jakub Przygoński** – wicemistrzem Polski. W enduro wicemistrzostwo kraju wywalczył **Marek Świdorski**, na najniższym stopniu podium stanęli natomiast indywidualnie **Paweł Świdorski, Jakub Przygoński** i **Łukasz Kędziński**, natomiast zespół w składzie: **Paweł Świdorski, Marek Świdorski** i **Łukasz Kędziński** nie miał godnych siebie rywali, zdobywając mistrzowskie szarfy.

Od kilku lat liczba zawodników motocyklowych AP systematycznie zmniejszała się – część z nich przestała uprawiać ten sport wyczynowo, część przeszła do innych klubów. Coraz mniej było też młodych kierowców; nierzadko było to związane z aspektem finansowym – sport motocyklowy wymagał zdecydowanie większych nakładów niż kilka lat wcześniej.

Ci, którzy pozostali: **Jacek Czachor** (już w 1984 roku zdobył w rajdach enduro tytuł wicemistrza Polski juniorów w klasie 125), **Marek Dąbrowski** (zaczynał od tytułu mistrza Polski juniorów w klasie 125 w rajdach enduro), bracia **Marek** i **Paweł Świdorscy**, **Jakub Przygoński**, **Paweł Szkopek**, **Adam Badziak** nadal odnosili znaczące sukcesy. Swoje umiejętności potwierdzili też młodzi: **Maciej Strzeżek**, **Andrzej Mądry**, **Maciej Badowski**.

Nadal nie małało grono sympatyków i działaczy chętnych do pomocy przy organizacji zawodów czy też serwisu na kolejnych eliminacjach. Do nich należeli **Sławek Świdorski** i **Michał Marterny**, a zwłaszcza **Leszek Gontarczyk**, który nie opuścił żadnych zawodów enduro, pomagając zawodnikom zatankować paliwo, przemyć gogle czy podając wodę. Enduro bez Leszka to dla członków klubu jakby nie enduro.

Leszek Gontarczyk – trener, menedżer, działacz, „człowiek orkiestra” motocyklistów AP.

Rok 2007 to istny grad tytułów. **Jacek Czachor** został mistrzem świata w Motocyklowych Rajdach Country Cross w klasie 450. **Paweł Szkopek** wywalczył tytuł mistrza Polski w wyścigach (superstock 1000), **Adam Badziak** – II wicemistrza (superstock 1000). **Marek Świdorski** zdobył mistrzowską szarfę w enduro (klasa E3), **Paweł Świdorski** – II wicemistrza (klasa E2), **Jakub Przygoński** – II wicemistrza (klasa E1), był też piąty w mistrzostwach kraju w country crossie. **Maciej Strzeżek** był czwarty w MP w country crossie, **Zbigniew Radzikowski** – piąty w MP enduro (klasa E3). W Pucharze PZM Enduro w klasie junior trzeci był **Andrzej Mądry**, a **Maciej Badowski** – czwarty w klasie E1.

W „Monster Garage” **Leszka Gontarczyka** stworzono pierwszy w historii PZM rajdowy motocykl 50 cm³ na którym **Andrzej Mądry** zdobył tytuł II wicemistrza Polski enduro w klasie młodzik. Do kadry narodowej w wyścigach motocyklowych na sezon 2008, do seniorów powołany został **Paweł Szkopek**.

Skład Komisji Motocyklowej kadencji 2004–2008 tworzyli: **Sławomir Świdorski** (przewodniczący), **Marek Kopczyński** (wiceprzewodniczący), **Agnieszka Kostyra** (sekretarz), **Leszek**

Marek Dąbrowski i Jacek Czachor – Rajd Dakar 2007.

Działalność

Serwis ekipy enduro AP podczas zawodów na Podlasiu.

Gontarczyk (szef enduro), **Włodzimierz Kwas** (szef wyścigów), **Tomasz Kędzior**, **Jacek Czachor**, **Michał Materny** i **Dariusz Obrycki**.

Historia

Stałym i nierozwiązanym dotychczas problemem jest brak w okolicach Warszawy terenu do motocyklowej jazdy terenowej. Od kilkunastu lat działacze klubu wspierani przez osiągnięcia zawodników próbują wymóc na władzach Warszawy uzyskanie odpowiednich terenów (nieużytki) w celu stworzenia toru motocrossowego. Jak na razie niestety bezskutecznie. A przecież Automobilklub Polski może poszczycić się osiągnięciami na skalę międzynarodową.

Przede wszystkim w enduro **Jacka Czachora**, który od 1986 roku jako członek kadry narodowej rozpoczął reprezentowanie Polski na najważniejszych zawodach w Europie i na świecie. W kraju seryjnie zdobywał tytuły mistrza lub wicemistrza Polski w rajdach enduro. Startując w swoim pierwszym Rajdzie Dakar, osiągnął cel, który sobie założył – dojechał do mety, był czterdziesty szósty. W rok później **Czachor** zajął 24. miejsce, a w 2002 roku ukończył rajd już w pierwszej 20 i na stałe zajął miejsce w światowej czołówce rajdów terenowych rozgrywanych w Tunezji, Maroku, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Turcji, Argentynie, Egipcie i Rosji. W Rajdzie Dakar startował jeszcze pięć razy, plasując się zawsze wśród 15 najlepszych motocyklistów. W Dakarze'2007 po raz kolejny był kapitanem Orlen Teamu.

Startując w Motocyklowych Rajdach Country Cross, **Czachor** zdobył w 2004 roku tytuł I wicemistrza świata w klasie 450 cm³, w 2005 roku był II wicemistrzem świata, a w 2007 roku ukoronował swoje sukcesy, zdobywając tytuł mistrza świata w Motocyklowych Rajdach Country Cross w tej klasie.

Równorzędnym przykładem jest **Marek Dąbrowski**, który pierwszy znaczący sukces zanotował w 1993 roku, kiedy to polska reprezentacja, której był członkiem, została drużynowym mistrzem świata w rajdach enduro – Sześciodniówce. **Marek Dąbrowski** startując w prestiżowych rajdach pustynnych, osiągał bardzo dobre wyniki – w roku 2002 i 2003 zdobył tytuł wicemistrza świata.

Jako debiutant, w pierwszym starcie w Rajdzie Paryż – Dakar w 2000 roku zajął 52. miejsce. Rok później po 9. etapie zajmował wysoką 16. lokatę jednak na trasie kolejnego etapu uległ wypadkowi i musiał wycofać się z rajdu. W 2003 roku jako pierwszy Polak w historii ukończył ten najtrudniejszy maraton na 9. miejscu w klasyfikacji generalnej. W 2005 roku był jedenasty, a w dwa lata później – dwudziesty ósmy.

Jest wielokrotnym mistrzem i wicemistrzem Polski w rajdach enduro. Na arenie międzynarodowej startował w prestiżowych rajdach w Maroku, Egipcie, Dubaju, Tunezji, Argentynie.

W klasyfikacji generalnej Pucharu Świata FIM w 2002 roku był trzeci. Zajął także 3. miejsce w klasyfikacji generalnej Mistrzostw Świata FIM'2004 w rajdach długodystansowych, a w 2003 roku zdobył wicemistrzostwo świata w klasyfikacji generalnej FIM.

Ci dwaj wybitni motocykliści, przynoszący niewątpliwie chwałę Automobilklubowi Polski, w dowód uznania za osiągnięcia w sporcie motorowym odznaczeni zostali w 2005 roku Srebrnymi Krzyżami Zasługi.

Przez kilka lat rajdy enduro organizowane były przez Automobilklub przemennie: na poligonie w Rembertowie lub w okolicach Siemiatycz. Z czasem poligon stał się niedostępny, a teren Siemiatycz przejęły tamtejsze kluby.

Pozostała organizacja imprez, ale o trochę innym charakterze, na Bemowie. Za przykład mogą posłużyć wyjątkowo udane zawody, zorganizowane przez **Leszka Gontarczyka** – wyścigi skuterów i Super-Moto. Te pierwsze są niezwykle atrakcyjne dla młodych ludzi, a posiadaczy skuterów w Polsce jest coraz więcej. Z kolei Super-Moto to bardzo ciekawe zawody – jazda najpierw po torze, a potem 200 m w terenie, co wymaga opanowania różnych technik jazdy. Pojawiają się również nowe dyscypliny, jak np. 1/4 mili, gdzie specjalistami w sędziowaniu są **Agnieszka Kostyra** i **Michał Materny**.

Country cross to co prawda impreza terenowa, ale niewymagająca dużych przestrzeni, a tylko 8-kilometrowej trasy zamkniętej (a taką trasę w rejonie Warszawy można byłoby znaleźć). W 2007 na pierwszym country crossie było 130 zawodników z quadami (czterokołowcami), a na pierwszych zawodach enduro startowało 80 zawodników.

Od grudnia 2007 roku Komisja Motocyklowa klubu powiększyła swoje kompetencje przez powołanie sekcji Super-Moto, której przewodniczącym został nowy członek AP, **Dariusz Obrycki**.

Działalność

Niewykluczone, że nowe dyscypliny zaczną wypierać te, które dominowały dawniej. Łatwiejsza formuła, mniej wymagań od zawodników i małe koszty to powoduje, że są znacznie prostsze w organizacji i łatwiejsze dla zawodników.

Należy pamiętać, że Automobilklub Polski w trudnym dla motocyklistów warszawskich okresie uratował ich od rozsyпки i „zaginięcia”, i stał się w zasadzie w Warszawie głównym dla nich schronieniem. W trosce o pozyskanie młodych kadr, na Bemowie organizowany był Pierwszy Krok Motocyklowy.

Automobilklub przejął nie tylko Pałac Młodzieży, ale też Stołeczny Klub Motorowy z zawodnikami, którzy tworzą teraz kadrę oddanych sportowi motocyklowemu działaczy. Do tego grona należy m.in. **Leszek Gontarczyk**, który jako zawodnik jeździł prawie do czterdziestki. Dziś jest tym, który zdobywa dla klubu dodatkowe fundusze, ubrania, oleje. To bardzo dobry organizator. Wspomniane wyżej imprezy – wyścigi skuterów i Super-Moto – to jego dzieło. W rajdach, które przygotowywał wspólnie z **Romanem Umiałowski**, nie był kierownikiem tylko dlatego, że był startującym zawodnikiem. Z jego inicjatywy zorganizowano rajdy w Rembertowie. Kiedyś, gdy tuż przed zawodami w Rembertowie okazało się, że nie ma na ich przeprowadzenie zgody, **Roman Umiałowski** w ciągu dwóch dni, mając dwóch chłopaków do pomocy, wynalazł 80 km trasy w dziewiczym terenie! Trasa została wytyczona, oznakowana, uzyskano wszystkie pozwolenia. To był jeden z bardziej udanych rajdów w Wólce nad Bugiem k. Siemiatycz.

Klub miał szczęście do wielu ciekawych postaci. **Zbigniew Radzikowski** jeździ na motocyklu od 15. roku życia, ma znakomite pomysły i energię do ich realizowania. **Sławomir Świderski** w latach 2003–2008 przewodniczący Komisji Motocyklowej, **Marek Kopczyński** – działacz PZM, były motocyklista trialowy, wybitny znawca regulaminów klasy enduro, sędzia klasy międzynarodowej. Jest dobrym duchem przy organizacji enduro. **Michał Materny** – wybitny umysł, kontrowersyjna postać, ale zawsze można na niego liczyć. **Agnieszka Kostyra** – rzadko się zdarza, aby kobieta była nie tylko osobą towarzyszącą, ale też działaczem i to z uprawnieniami sędziowskimi.

Bogdan Kuczyk – to wielka postać, człowiek który był w AP „od zawsze”, czyli znacznie dłużej niż... historia motocykli w AP. Będąc w swoim czasie wiceprezesem ds. kartingu i motocykli, dołożył wszelkich starań, aby motocykliści znaleźli się w klubie oraz by byli widoczni i doceniani.

Nastąpiło tutaj sprzężenie zwrotne: z jednej strony motocykliści osiągnęli wybitne wyniki, a z drugiej, gdyby nie **Bogdan Kuczyk**, to tych motocyklistów prawdopodobnie by nie było. A o sobie mówił tak: „Swoją działalność w sporcie zacząłem w roku 1950 w Zrzeszeniu Sportowym Budowlani. Moim pierwszym motocyklem był Zündapp 500, na którym jeździłem jako zawodnik, później miałem prawie nieznaną w Polsce motor Sunbeam – produkcji angielskiej, na którym jeździłem jako działacz na Rajdy Tatrzańskie”.

Odszedł niestety na zawsze w 2008 roku.

Włodzimierz Kwas – wielokrotny mistrz Polski w wyścigach drogowych, również jeździł w enduro i motocrossie. Człowiek, który sprowadził do klubu wybitną grupę wyścigowców, stanowiącą od samego początku czołówkę krajową. **Tomasz Kędzior** był w AP czynnym zawodnikiem, a teraz jest działaczem na co dzień zajmującym się młodszymi kolegami.

Marek Świderski „w locie” na extrim teście podczas MP Enduro w Krzeniowie w 2008 r.

Sportowe skutery w Ośrodku AP na Bemowie.

Działalność

Quady podczas Super Moto na Bemowie w 2005 roku.

Maciej Kozłowski jako zawodnik niewiele osiągnął, ale okazał się wręcz nieoceniony jako kierownik trasy. To człowiek, który bardzo wiele zrobił dla sportu motocyklowego!

A **Roman Umiastowski**? Tak mówi o sobie: „Skąd ja się wzięłem w motorach? Od nastolatka lubiłem jeździć na jakichś Komarach, miałem MZ, ale w zasadzie poza startem w Pierwszych Krokach Motocyklowych nie byłem nigdy zawodnikiem. W 1972 roku pod Uniwersytetem Warszawskim miałem zaparkowany motor Jawa 23 i znalazłem kartkę, że jak chcę pojechać na takich motorach, mam być w tym samym miejscu o 17. Ja poczekałem i to rzutowało na całe moje życie. Zebrało się nas sześciu, jeździliśmy cały 1972 rok i bardzo się zaprzyjaźniliśmy. Jak się zrobiło zimno, to jeden z kolegów zaproponował, że może nas przytulić w Pałacu Młodzieży, gdzie w 1976 roku zacząłem pracować jako instruktor, potem na pół etatu i tak się zaczęły motocykle w Pałacu. Zawsze mnie interesował sport, ale ten przez duże „S”. Szanując słabszych, szukałem zawodników, z których będzie materiał na wielki wyczyn. Wiele lat trwało, zanim tacy ludzie się znaleźli, bo

Tomasz Kędzior (26) podczas ME w Poznaniu w 2008 r.

Działalność

nie będąc sam zawodnikiem, nie zawsze potrafiłem im pomóc w sprawach technicznych”.

Zasługi **Romana Umiastowskiego** jako organizatora sportu motocyklowego w Automobilklubie Polski są nieocenione – szkoda, że wyprowadził się z Warszawy na prowincję, osłabiając tym samym bieżące kontakty z klubem. Niemniej jego kolejny wychowanek **Rafał Kiczko** zdobył tytuł II wicemistrza Polski w klasie Junior.

Niestety, w ciągu ostatnich lat sport motocyklowy w klubie podupadł, część zawodników zrezygnowała ze startów w barwach AP i odeszła do innych klubów, głównie ze względu na korzystniejsze propozycje finansowe. Dające się obecnie zauważyć znaczne zmniejszenie liczby członków komisji wynika także z braku w ogóle zainteresowania przynależnością do klubu młodych motocyklistów. Komisja Motocyklowa nie jest w stanie przy obecnych środkach zaproponować im atrakcyjnej oferty. Brak zarówno wsparcia finansowego i logistycznego, jak i instruktorów chętnych do pracy z młodzieżą oraz brak miejsca w klubie, gdzie zawodnicy mogliby naprawiać swój sprzęt, korzystając z fachowych porad bardziej doświadczonych kolegów, pogłębia tę niekorzystną sytuację. Pozostają nadal tylko prywatne warsztaty, np. u **Leszka Gontarczyka** czy **Zbyszka Radzikowskiego**. Nie ma również miejsca w Warszawie i okolicy, gdzie można by organizować rozgrywki motocross, cross country lub enduro. Dlatego ostatnio Komisja Motocyklowa zorganizowała tylko kilka imprez na Bemowie z cyklu sportowo-pokazowych, jak Super-Moto oraz wyścigi skuterów, i to głównie dzięki zapałowi **Leszka Gontarczyka** i **Armina Kassai** z Biura Sportu Automobilklubu.

W dalszym ciągu klubowi zawodnicy startowali w ramach mistrzostw Polski i Pucharu PZM w następujących dyscyplinach: enduro, motocross, cross country i wyścigi.

Park maszyn na zawodach MPE w Wólce Nadbużańskiej (2002 r.).

Mimo tych wewnętrzklubowych kłopotów motocyklistów AP, na arenie międzynarodowej były ostatnio sukcesy indywidualne, które stały się niejako ukoronowaniem inauguracji 100-lecia AP. Wchodzący w skład Oren Temu **Jacek Czachor** (kapitan Temu), **Marek Dąbrowski** i **Jakub Przygoński** wystartowali w pełnym cyklu eliminacyjnym mistrzostw świata FIA i Pucharu Świata FIA w rajdach Cross Country. Rajdy rozgrywane były na bardzo zróżnicowanych i trudnych trasach i wymagały od zawodników wielkiego wysiłku i samozaparcia. Start reprezentujących Polskę zawodników był udany i zwieńczony zwyciężeniem przez **Jacka Czachora** (KTM) ponownie tytułu mistrza świata FIM

w klasie 450 Rally Production, przez **Marka Dąbrowskiego** (KTM) – tytułu mistrzowskiego w klasie Over 450 Rally Production. Najmłodszy zawodnik ekipy, debiutujący w zespole – **Jakub Przygoński** uplasował się na 2 miejscu w klasie Over 450 Rally Sport.

W kolejnej kadencji 2008 – 2012 władz klubu, koordynacją działalności środowiska motocyklowego zajmie się nowo wybrana w grudniu 2008 roku Rada Komisji Sportu Motocyklowego AP, która ukonstytuowała się w następującym składzie: **Leszek Gontarczyk** – przewodniczący, **Jacek Czachor**, **Tomasz Kędzior**, **Agnieszka Kostyra**, **Dariusz Obrycki**.

Jakub Przygoński i Jacek Czachor na Rajdzie Dubaju w 2007 r.

Działalność